

Kázeň z evanjelických Služieb Božích, Bratislava (NK), Pamiatka posvätenia Nového kostola, 16. 11. 2025; 8.30 h: ES 366, 361, 635, 636, A 73, Ž 84, ev.: L 19, 1 - 10, 10.00 h: ES 361, 208, 635 a piesne spevokolu, čít.: Zjav 21, 1 - 5a, ev.: L 19, 1 - 10,

téma kázne: **Prostriedok**

podporujúci cieľ

1. Petra 2, 5: „Aj vy sami ako živé kamene budujte sa na duchovný dom, sväté kňazstvo, aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu skrze Ježiša Krista.“

Milí bratia a milé sestry!

Zvláštne to slová vo sviatok Pamiatky posvätenia chrámu! Vo **sviatok, v ktorý si pripomínáme mnohú lásku a obetavosť tých, ktorí postavili náš kostol. Sú nám príkladom ohromnej horlivosti a činnej viery** - veď za 14 a pol mesiaca od začiatku výstavby bol Nový ev. kostol posvätený. Dnes sa nám to javí ako sen.

Keď si pripomíname toto vzácne dielo živej viery prejavenej nielen v slovách, ale v skutkoch a obetavosti, znie nám Božie slovo, ktoré nespomína chrám z kameňa, tehál či železobetónu, ale zvláštny - čudesný chrám: duchovný dom. Slovo, že **Pán Boh stavia chrám z ľudí, že spoločenstvo ľudí, viera ktorých má základ v živom kameni, ktorým je Ježiš Kristus, je chrámom milým Bohu.**

Nie, nepodceňujeme toto miesto. Sme vďační, že tu, v Novom ev. kostole, sa môžeme stretávať aj v čase, keď vonku páli horúce letné slnko, keď je nepríjemne sychravo, prší alebo mrzne. Viacerí z nás tu zažili významné medzníky života: sobáš, krst, confirmáciu - svoju alebo svojich detí či vnúchat - a mnohé ďalšie krásne momenty. Ďakujeme Pánovi, že sa nám tu neraz prihovoril svojím slovom a vo Večeri Pánovej nám dosvedčil, že krv Kristova aj nás očisťuje od všetkých hriechov.

A predsa **by bolo chybou, keby fyzický chrám postavený z tehál nadobudol taký význam, že by myšlienka, pre ktorú bol vybudovaný, upadla do zabudnutia.** Tohto roku zosnulý ev. farár a obdarovaný literát Daniel Šovc o chráme napísal: Tu nevolá vás budova,

tu neotvára dvere dom.
Prameň sa všetkým ponúka
a živá voda v ňom.

Nie, tu nie je budova,
tu je chrám, živý tvor.
Má svoju reč a jeho spev
ranených dvíha k nebu hor.
Tu padajú z prs okovy
a duši rastú krídla,
vyletieť a nájsť večný dom,
kde láska, pokoj sídli.

Chrám utiera tu všetkým slzy
a ty, kto tápeš v rozpakoch,
vstúp doňho, vojdi, vstup je voľný,
ovečky svoje tu si pasie Boh.

Ovečky choré berie v náruč,
Ten dobrý Pastier sám.
Z búrky loď vedie na tíšinu,
zo všetkých lieči strán.

Kto vojde, nik viac nie je sám,
Nájde si sestry, nájde bratov.
Nebo ho pevne objíme
Zázračnou rukou svätou.

Daniel Šovc, *1937 - † 2025, básnik, publicista, evanjelický a.

v. farár (báseň)

Chrám je prevzatá zo zbierky Spoveď, vyd. Transcius, Liptovský Mikuláš 2018.)

Výročia posvätenia chrámu - aj to
tohtoročné 92. - pozývajú nielen k vďačnosti za
našich predkov, za všetkých, ktorí náš kostol
postavili, ktorí v ňom slúžili ako kazatelia,
kantori, kostolníci, kurátori... Výročie posviacky
kostola je aj pripomenutím, že **budova chrámu
je len prostriedkom, ktorá má podporiť
účel budovať spoločenstvo s trojjediným
Bohom i ľuďmi, a nie zmariť tento cieľ.** Bolo
by tragédiou, keby sa stal Nový kostol stal iba
pomníkom, a prestal by byť miestom, o ktorom
platí: „*Ajhľa stánok Boží s ľuďmi; prebývať bude
s nimi a oni budú Jeho ľuďom a On, Boh, bude
s nimi*“ (Zjav 21, 3).

Ako predísť duchovnému odumieranu? - Odpoveď na to dáva 1Pt 2, 4 -
5: „*Pristupujte k Nemu, živému kameňu, ľuďmi
zavrhnutému, ale Bohom vyvolenému a
vzácnemu, a aj vy sami ako živé kamene
budujte sa na duchovný dom, sväté kňazstvo,
aby ste prinášali duchovné obete príjemné Bohu
skrze Ježiša Krista.*“ **Proti silám zmaru,**

**neistoty a smrti sa môžeme vierou oprieť
o životodarné dielo Pána Ježiša Krista.** Tak
nás o tom uisťuje Božie slovo, zvesť evanjelia,
tak to spečatuje krst a Večera Pánova. Na
Ježišovi Kristovi - na živom a neotrásiteľnom
základe nestaviame svoj život ako jednotlivci,
ale spoločne s ďalšími, s našimi bratmi
a sestrami vo viere. **Keď sme boli z Božej
milosti znovuzrodení, duchovne sme sa
nenarodili len pre individuálnu duchovnú
cestu, pre „súkromné“ kresťanstvo, do
ktorého nikoho nič nie je. Stali sme sa -
máme byť súčasťou duchovného chrámu.**
Chrámu, kde sa s nami počíta a my sme
počítat s bratmi a sestrami v Kristovi. Život viery
nežijeme osamotene, ale s druhými, ani iba pre
seba, ale pre ďalších. Sme živými kameňmi
Božieho chrámu. Jediný kameň nie je chrámom,
ani múrom. Podobne ani v duchovnom dome nie
sme nič bez ďalších. **Sme súčasťou stavby,**

ktorá rastie na základnom kameni. Tým je Kristus.

Nie sme koralový útes - akési samoučelné vrstvenie. Vierou v Krista, čerpaním z Božích zdrojov sa budujeme v duchovný dom - v niečo čo má kladný zmysel, pozitívny účel.

Je potešujúcou a posilňujúcou správou, že **Kristus, Jeho dielo lásky a záchranu podnecuje rast** nového spoločenstva. **Komunity, ktorá nestojí a nepadá s tým, ako sa sama udržuje, zorganizuje a presadí.** Smieme sa s pokorou a vdakou opierať o to, čo nám bolo darované. Podľa apoštola je cirkev stavbou vždy znova budovanou na základoch Kristovho diela, ktorým priniesol svetu záchranu.

V spoločnej stavbe dávame priestor službe Bohu aj ľuďom. Keď ako cirkev takto vnímame seba, vtedy máme šancu, že nepremárnime svoje poslanie. - Kostol nám nebude cieľom, ale biblicky ho budeme chápať ako prostriedok, ktorý podporuje cieľ - účel. Ním je budovanie duchovného domu - spoločenstva s Bohom aj blížnymi.

Podľa Kristovho príkladu nebudeme žiť pre seba, ale svojím životom slúžiť druhým.

Duchovný dom, tá zmysluplná stavba sa nestane pevnosťou proti „neveriacemu“ a „skazenému“ okoliu, ale domom otvoreným pre všetkých, ktorí potrebujú východisko z trápenia, beznádeje a životnej prázdnoty.

To, že cirkev stavia na Kristovi je zásadné. Oprávnenosť jej poslania zvereného Pánom smie cirkev poznávať nielen v obdobiach, keď sa jej darí, ale aj vtedy, keď na jej službu ľudia odpovedajú nezáujmom, opovrhovaním, neprajnosťou a útokmi. Ved' stojí na diele Toho, ktorého navzdory tomu, že Ho ľudia zavrhlí, vyvolil a potvrdil sám Boh. Peter (2, 4) používa obraz kameňa, ktorý si ľudia nevybrali, pokladali ho za nepoužiteľný, no Boh si ho vybral ako vzácny. Je to živý kameň. Takýmito živými kameňmi v Božej stavbe máme byť všetci.

V Jeruzaleme bol nádherný chrám z kameňov. Pokladali ho za jeden z divov sveta. Vyzeral tak, že všetkých prežije. No keď v r. 70 dobyli Rimania Jeruzalem, zrovnali so zemou aj chrám. Zostala z neho iba západná stena - múr nárekov. Peter, priam provokatívne píše, že **Pán Boh si postaví chrám z nás. Kamenný chrám nahradia naše životy. Pán cirkvi počíta s nami a my máme počítať jedni druhými navzájom. Nie sme „koralový**

útes“, nejde o samoučelné vrstvenie. – To, čo Pán buduje má zmysel. **Sme chrámom, tvoríme duchovný priestor pre službu Bohu i ľuďom, prinášanie duchovných obetí.** Amen.

S použitím: Jiří Mrázek: *Když obchází lev řvoucí* (vyd. Mlýn, Jihlava 2022); Tomáš Trusina: *Výklady 10. 3. in: Na každý den 1992* (vyd. Kalich, Praha 1991), Jan Amos Dus: *První list Petřův – Český ekumenický komentář k Novému zákonu sv. 18* (vyd. Česká biblická společnost, Praha 2017); Abraham J. Heschel: *Šabat – jeho význam pro současného člověka* (vyd. Portál, s. r. o., Praha 2023): **Martin Šefranko, evanjelický. a. v. farár**

Modlitba:

Pane, akí chudobní sú všetci,
ktorí nijakú nedeľu nemajú.
a tí, ktorí nedeľu „svätia“ bez Teba.
Pomôž im predsa.
Daj, nech sa Božie domy vždy viac
stávajú centrami pre všetkých,
ktorí Ťa hľadajú,
ktorí Ťa milujú.
Odpusť nám, že sme počúvanie
Tvojho slova tak často brali na ľahkú váhu
a že sme sa tak málo k Tebe priznávali.
Nepestovali sme dosť verne spoločenstvo
s tými, ktorí Ťa milujú.
Uspôsob nás, aby sme knihu kníh Bibliu
verne milovali.
Ďakujeme Ti,
že stopy Tvojej všemohúcnosti a nádhery

môžeme pozorovať na poli a v lese,
na kvetoch a zvieratách.
Ďakujeme Ti,
že Ťa ešte dôkladnejšie poznávame,
áno, do srdca Ti smieme nazrieť,
keď počúvame Tvoje slovo.
Kto počúva Ježiša, počuje hovoriť Teba.
Kto vidí Ježiša, vidí Teba.
Daj, aby Tvoji verní našli u Teba odpustenie,
život a spásu.
Nauč nás, aby sme správne svätili nedeľu.
Amen.

Johannes Dienemann (Modlitba: **Bez nedele chudobnejší** je prevzatá z knihy: *Modlitby pre život*, vydal Tranoscius, Liptovský Mikuláš 2000, zostavil Helmut Ludwig.)